

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2005-321-0014

Dato:

Til

Folketingets Skatteudvalg

L 18 - Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, selskabsskatteloven og skattekontrollloven. (Forenklet skatteopgørelse ved investeringer gennem skattetransparente juridiske personer, placering af rate- og kapitalpensioner i kommanditselskaber m.m.).

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer kommentar til to henvendelser fra Jes Kurt Andersen (bilag 1 og 3).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Personer, der flytter fra Danmark efterbeskattes i visse situationer efter pensionsbeskatningsloven. Vender de pågældende personer på et tidspunkt hjem, er pensionsudbetalingerne skattepligtige til Danmark. Derved beskattes de pågældende personer to gange. Lovforslaget løser dette problem således, at efterbeskatningen kan modregnes i skattepligtige udbetalinger fra den pågældende pensionsordning. Det sikrer skattemæssig neutralitet.

Jes Kurt Andersen gør i sin henvendelse af 10. oktober 2005 imidlertid opmærksom på, at forslaget ikke løser hans specifikke problem, da hans pensionsopsparing har haft et negativt afkast. De særlige 6 pct.'s-tillæg samt restskattetillæggene, der beregnes i forbindelse med efterbeskatningen, betyder, at efterbeskatningen i hans situation bliver relativt høj, set i forhold til pensionsordningens nuværende værdi.

Jes Kurt Andersen anfører, at han som invaliditetsramt dermed stilles væsentligt ringere end raske personer. I den givne situation kan raske personer med fordel genkøbe (ophæve) ordningen helt eller delvist (forudsat at ordningen kan genkøbes), svarende til efterbeskatningskravet, mod betaling af afgift på 60 pct. efter pensionsbeskatningsloven. Dermed vil der efter praksis kunne gives dispensation for efterbeskatning efter pensionsbeskatningslovens § 19 E.

Jes Kurt Andersen oplyser imidlertid, at denne mulighed reelt ikke foreligger for ham, da han som invaliditetsramt er bevilget præmiefritagelse (fripolice) på sin pensionsordning. Han har af sit pensionsinstitut fået oplyst, at ophæver han ordningen helt eller delvist, mister han den opnåede ret til præmiefritagelse helt eller delvist. Præmiefritagelsen bortfalder i samme omfang som pensionsordningen ophæves – dvs. at ved delvis ophævelse af pensionsordningen bortfalder en forholdsmæssig del af præmiefritagelsen for ordningen.

Kommentar: Det forekommer bemærkelsesværdigt, at en præmiefritagelse, der er blevet aktuel – den pågældende person er altså blevet berettiget til præmiefritagelse – skulle bortfalde helt eller delvist, fordi den pågældende genkøber en del af eller hele opsparingen på pensionsordningen.

Ved oprettelse af en pensionsordning stilles kunden en given forsikringsydelse (udbetaling) i udsigt. Forsikringsydelsen på oprettelsestidspunktet er en given ydelse, der fastsættes ud fra præmien, antal år, der skal indbetales, samt den rente, der er forudsat på ordningen.

Efterhånden som der indbetales på ordningen, forøges opsparingen, og forsikringsydelsen består nu af to dele, en ydelse knyttet til reserven (den del, der er opsparet), og en ydelse knyttet til den resterende fremtidige præmie. Fjernes reserven (opsparingen ophæves), vil der, hvis der stadig indbetales præmie, være forsikringsydelse for den resterende præmie tilbage. Ophører præmiebetalingen, vil der tilsvarende stadig være forsikringsydelse hidrørende fra den allerede foretagne opsparing tilbage.

Som en del af pensionsordningen kan der være aftalt præmiefritagelse, såfremt den pågældende kunde bliver invalid m.v. Det er en forsikringsydelse, som den pågældende kunde betaler for, og en sikkerhed for, at den forsikringsydelse, der er knyttet til den resterende præmiebetaling, kommer til udbetaling ved pensionering m.v. Bliver kunden invalid, skal kunden altså ikke betale præmie mere, idet pensionsinstituttet overtager forpligtelsen svarende til forsikringsydelsen for præmien i den resterende indbetalingsperiode (præmiefritagelsesperioden).

Følgende eksempel kan illustrere den beskrevne opbygning:

En pensionsordning med præmiefritagelsesklausul er oprettet med en indbetalingsperiode på 17 år. Den årlige præmie er 10.000 kr., og der resterer 12 år af indbetalingsperioden. For eksemplets skyld forudsættes renten i perioden til 0. Reserven (opsparingen) udgør således 50.000 kr. Det forudsættes, at pensionsordningen kan genkøbes.

Den samlede forsikringsydelse på ordningen udgør 170.000 kr., mens forsikringsydelsen knyttet til den resterende præmie udgør 120.000 kr. og forsikringsydelsen knyttet til reserven 50.000 kr.

Kunden vil gerne genkøbe (hæve) halvdelen af sin reserve, dvs. at der genkøbes 25.000 kr. Forsikringsydelsen knyttet til reserven er 50.000 kr., hvorfor genkøbet medfører, at forsikringsydelsen knyttet til reserven falder til 25.000 kr. Genkøbet indvirker derimod ikke på den del af forsikringsydelsen, der er knyttet til den fremtidige præmie. Efter genkøbet vil den samlede forsikringsydelse være 25.000 kr. (fra reserven) plus 120.000 kr. (fra de fremtidige præmier), eller i alt 145.000 kr.

Præmiefritagelsesklausulen til ordningen er en ydelsesgaranti, der ved invaliditet og deraf følgende ophør af præmiebetaling stiller kunden, som om der stadig indbetales præmie på ordningen. Hvis der i det anførte eksempel er bevilget præmiefritagelse, og kunden hæver 25.000 kr. fra opsparingen, forekommer det besynderligt, hvis ikke kunden fortsat ville være berettiget til forsikringsydelsen knyttet til de fremtidige præmier – ganske som hvis der ikke var bevilget præmiefritagelse. Efter genkøbet burde den samlede forsikringsydelse stadig være 25.000 kr. plus 120.000 kr., eller i alt 145.000 kr.

Skatteministeriet bekendt er dette praksis i flere pensionsinstitutter.

At en bevilget præmiefritagelse derimod forholdsmæssigt skulle nedsættes i forbindelse med et genkøb af reserven synes ikke umiddelbart at stemme overens med det, der er blevet aftalt med kunden, nemlig en ydelsesgaranti med virkning som om, der stadig blev betalt på ordningen. I eksemplet ville forsikringsydelsen knyttet til reserven fortsat falde til 25.000 kr. efter genkøbet, mens forsikringsydelsen knyttet til de fremtidige præmier forholdsmæssigt skulle nedsættes til det halve, altså således til 60.000 kr. Forsikringsydelsen ville således i alt udgøre 85.000 kr. i forhold til de 145.000 kr., som forekommer at være den korrekte forsikringsydelse efter genkøbet.

Efter min opfattelse er der tale om et forsikringsteknisk problem, som ikke bør løses i skattemæssigt regi. I den forbindelse bemærkes, at uanset om der er indtrådt præmiefritagelse eller ej, ses pensionsbeskatningslovens regler ikke at hindre, at den foretagne opsparring på opgørelsestidspunktet ophæves helt eller delvist med mulighed for opnåelse af dispensation for efterbeskatning efter pensionsbeskatningslovens § 19 E.

I øvrigt vil jeg knytte en kommentar til Jes Kurt Andersens bemærkninger om, at ”restskatterenterne” ikke ses at være omfattet af lovforslaget, hvilket må anses for en åbenbar fejl.

”Restskatterenterne”, dvs. restskattetillægget efter kildeskattelovens § 61, modsvarer den likviditetsfordel, som skatteyderen har haft i den periode, hvor den pågældende har haft skattegæld. Restskattetillægget er et generelt tillæg til restskat for alle skatteydere og har ikke i sig selv nogen forbindelse til pensionsbeskatningslovens efterbeskatningsregler.